

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 194.

✓ Ljubljani, v četrtek 27. avgusta 1891.

Letnik XIX.

VABILO

SHOD

„Katoliško-političnega društva“

v Škofji Loki

v nedeljo dné 30. avgusta t. l.

v gostilni pri „Kroni“

ob 5. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor društvenega predsednika preč. gosp. kanonika Kluna.
2. Vera in politika. Govori gosp. dr. Ivan Šušteršič.
3. O namenu in delovanju „Katoliško-političnega društva“. Govori gosp. Andrej Kalan.
4. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse ude „Katoliško-političnega društva“ in povabljene goste

ODBOR.

Prihod dalmatinskih gostov v zagrebško izložbo.

Zagreb, 25. avgusta.

Danes ob 1. uri popoldne dospeli so v kraljevi Zagreb dalmatinski gostje. Kdor še ni videl slovenske gostoljubnosti, prišel naj bi bil sém. Kako življenje po vsem mestu že za ranega jutra! Iz vsakega očesa odsevalo je veselje — iz prirsčene go-

vorice odméval je jedini glas: danes pridejo naši bratje iz Dalmacije! — Sanjavo-modro južno nebo vspenjalo se je nad praznično olepšanim mestu ter povzdigovalo radost nebrojne množice, ki je šetajoč po vseh ulicah koprneče pričakovala zaželenega trenutka, da daljnim svojim bratom stisne roke, da je pritisne na bratsko srce. Dohod dalmatinskega vlaka je bil določen ob 8. uri 13 min. dopoldne. Odbila je že 9. ura — a mestu vlaka došla je brzovjaka, da se je vsled burnih ovacij v vseh mestih vlak zakasnil ter pride stoprav ob 12. uri. — Na vseh postajah Hrvatske pozdravljala je goste namreč nebrojna množica s prirsčnimi vskliki, posipanjem cvetja in krasnih šopkov, koje so hrvatske rodoljubkinje povezale rodnim svojim bratom in sestricam v daljni zemlji. A da se bodo te ovacije v glavnem mestu dežele še iskreneje, burneje ponavljale, videlo se je o prvem pogledu. Vse mesto je v zastavah-trobojnicah, vencih in cvetju; z oken in balkonov visé dragocene preproge, — pregrinjala, vézena v narodnih bojah, prodajalnice se prekašajo v razstavljanju najlepših predmetov!

Proti jednajsti uri naznanjali so že plakati na vseh voglih, da pride dalmatinski vlak že o polu dvanajsti uri. Z nepopisno radostjo vršelo je sedaj ljudstvo proti kolodvoru. Širni „Prilaz“ je bil danes preozek. A jedva dospévši na kolodvor doživela je množica novo prevaro: Vlak zopet zakasnen — pride stoprav ob 1. uri popoldne! A sedaj se množica ni vrnila v mesto; kar ni dobilo prostora v železniških prostorih, čakalo je zunaj na pekočem solncu, v neznosnej vročini — v dokaz, kako iskreno koprni po svidenju svojih rodnih bratov.

Na kolodvorskem peronu zbrali so se udje vsprejemnega odbora, na čelu jim mestni župan dr. Amruš in podžupan Milan Stanković z malone polnoštevilnim mestnim odborom, mestnimi uradniki in zastopniki časništva. Pred kolodvorom pa so se zvrstila društva v slavnostnih opravah in vihrajočimi zastavami. Štiri minute pred 1. uro

dospe vlak na kolodvor. Gromoviti-urnebesni „živio“ zaori v vseh prostorih, dvigajo se pokrivala, robci in solze veselja in ginjenosti zablesté v očéh — ne le nežnega spola — temveč v očéh junaških postav in sivolasih starčkov — — —

Iz železniških vozov pa jim odzdraljajo vihrajoče trobojnice, robci, klobuki, dalmatinske kapice z vézenimi napisi: Živela Hrvatska! Vlak je obstal. Prizor nepopisen. Tu objemanje, poljubovanje — solze radosti — prevladajoči vtisi! Le v kratkih besedah: Živeli! Živela Hrvatska! Živela braća Dalmatinci! — odduševali so si bratje prepolna srca!

Po prvem pozdravu izstopili so gostje — bilo jih je 260 — mej njimi špljetski župan dr. Bulat in društvo „Slavjanski Napredek“ z zastavo — brez onih 70, ki so par dnij prej dospéli peš preko Velebita — iz kolodvorskega poslopja, kjer so jih pričakovala društva, ter je znova navdušeno pozdravljala!

Sedaj so se zastave povesile pred gosti in župan dr. Amruš pozdravi došlece blizu tako-le:

Pozdravljam Vas, hrvatski bratje, kateri prvi-krat dohajate v tolikem številu v srce Vaše in naše domovine, iz vsega srca — ter Vam na svetih tléh našega glavnega mesta, našega belega Zagreba kličem prirsčeni: dobro došli!

Iz svojega, radosti prikipečega srca pozdravljam Vas v svojem in v imenu vsega meščanstva, Vas, brate naše, ki se na enak način borite z mogočnimi sovražniki, da čuvate svoje in naše pravice! — Iskreni: dobro došli! kličem iz srca Vam, predragi bratje, ki ste v vročem boju rešili hrvatsko Dalmacijo tužni Hrvatski! In dovolite mi, da se na tem mestu spominjam moža, kateri je v tem boju bil v prvi vrsti borilcev, kateri je bil prvi mej njimi, katerega ime nam je vsem sveto: slava in čast imenu Mihajla Pavlinovića! (Slava mu!)

Spominjam naj se tudi Vaših predborilcev v hrvatskem Spljetu, in osobito moža, katerega imam

LISTEK.

Sprehodi po praški razstavi.

Napisal Tinetov Gropa.

III.

Zopet smo pri glavnem vhodu. V prvem poslopu na levi je pošta, telegraf, telefon in policija. Ako hočeš pismo pisati ali brzovjaviti, ako pričakuješ pisem, ali se hočeš celó — dati zapreti, odloži vse to, da prej še kaj vidimo. Ravno nasproti na desni stoji razstavina pisarna, kjer opravlja kaka dvajsetorica uradnikov razne posle in kjer ti poslovođa razstavinega komiteja g. dr. Sedlak ves ljubi dan trudeč se na vsako poizvedavanje ljubeznjivo ustreže; zvonaj pa visi črna deska, na katero se vsak dan zapišejo v razstavi najdene ali pogrešane reči.

Bližuje poslopje na levi je umetnostna razstava, obsegajoča umotvore čeških umetnikov od prve deželne razstave (1791) do sedanjega časa. Svetovno znana imena Maks Gabriel, Brožik, Mathauser, Gretsch, Čermak itd., katerih dela so ali popolnoma ali vsaj večidel tu zbrana, so ti porok, da tej zbirki se ni treba klanjati prvim mejnarodnim razstavam. Neumetniku in manj izurjenemu poznavatelju te stroke pa je tu važen poduk, da veliki del tega, kar je svet kot „deutsche Kunst“ občudoval, izvira s

Češkega. Imena kot Lerch, Liebscher, Trenkwald, Tonner in sto drugih bi si bil Nemeč, ker se nemško glasé, ker tako osvojil, in dobrodušni Slovan zunaj dežele, ki nima prilike spoznati lastnih razmer, bi mu verjel.

Vsa zbirka šteje 1187 slikarij, večinoma oljnatih slik, 190 številk zadevajočih stavbe (arhitekturo) in 131 podobarskih (plastičnih), skupaj torej 1508 vse-skozi umetno dovršenih del. Mej slikami je mnogo velikanskih, katerih posamezna celo steno precéj prostorne dvorane pokrije, tako n. pr. Maksa Gabriela: „Dopolnjeno je“, Pavlikova: „Libušina sodba“, Sochorjeva: „Procesija na Češkem o sv. Rešnjem Telesu“ (spominja na enako, tudi velikansko sliko Viniegra y Lasso-jevo v kraljevem muzeju v Madridu: „Blagoslovljenje polja leta 1800“, ki je bila razstavljena 1888. leta v jubilejni razstavi na Dunaju), dalje Mathauserjeva: „Kristus na Golgati“ (na tleh ležeč križ, zraven zamotan kup vrvij, krog trpečega Zveličarja besna množica), Ottenfeldova: „Sojen“ (sivo skalovje ob dalmatinskem bregu, mrlič, oči-vidno tihotapec z odsekano glavo pri nogah, razno strelno in bodalno orožje okrog raztrošeno, deloma razbito, zraven mati z otrokom v naročji z motnim, obupanim pogledom), Gretscheva: „Galilei“, ravno istega: „Hus v Konštanci“ itd. Tudi manjših del je tako popolnih, da se jih nagledati ne moreš, kakor

Rypotova študija (star mož, spominja gledé natančnost: na Derner-jeva starca, star mož in stara žena, dosedaj v Belvederu, odslej v dvornem muzeju na Dunaju), kakor tudi n. pr. Ženiškova slika: „Moj muček“, Štrabylova: „Gospod stotnik je zaspal“ itd. Med krajevnimi slikami zapazi se prav veliko število razgledov po Pragi, tako od umetnikov: Liebscherja, Hanel-Dolanskega, Chitussija, Houlda, Herolda, Doube (za časa povodnji 1890. l.) in drugih; prav samo po sebi razumljivo, saj je Praga s Hradčani edino krasna kakor nalašč za slikarje. In čudna je moč umetnosti: najlepšega razgleda na prostem nagledal si se v par minutah, istega na platnu pa gledaš in gledaš, ko na tla prirastel.

Sploh te zagotovem, da bodeš vstopivši pri vsaki številki nekoliko postal; tu pod črto tega ne smemo storiti, sicer nas gosp. vrednik kar naravnost — vun vrže.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

V istem trenutku se tudi začuje trkanje in v sobo stopi strežaj, da bi pogrnil mizo. Bil je postreščku, ki je prinesel potne torbe, zeló podoben — samo, da je bil rumenih las in brez brade. Počasi,

čast tu pozdravljati: Živel Vaš župan, dr. Bulat! (Živio!)

In še mi dovolite, da Vam, predragi bratje, izrekam tu globokočuteno, iskreno zahvalo v svojem in v imenu našega meščanstva — na Vašem posétu. Dobro došli! kličem Vam še jedenkrat iz vsega srca, dobro došli v srcu naše skupne, ločene, a k združitvi hrepeneče domovine, ter Vas prosim, da z menoj zjedinite svoje glasove v iskreni pozdrav: „Živela Hrvatska!“ — (Brezkrajni klici: Živela!)

Nato je pozdravil góste predsednik jubilarne izložbe, g. Arnold, nekako tako: „V imenu hrvatske jubilarne izložbe na zemlji, kjer nam je bilo ugodjeno toliko važno podjetje izvršiti, pozdravljam Vas s prisrčnim: Dobro došli!“

Hrvatje smo hrepneli po Vašem posétu, ter smo Vam iz srca hvaležni, da ste nam spolnili vročo željo, da vidite, kaj je storila hrvatska roka! Iz lastnega uvidenja spoznali boste polje, na kojem nam je skupno delovati, da si postavimo temelj, na kojem smemo se nadejati izpolnitve najiskrenejših naših želj!

Jubilarni uspeh hrvatskega dela pošilja Vam, premili nam bratje, po meni svoj najiskrenejši pozdrav, ter Vam kliče iz vsega srca: Dobro došli! Živeli! (Burni živio-klici.) (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Notranje dežele.

Cesarjevo potovanje v Prago. Nemci si jako prizadevajo, da bi preprečili cesarjevo potovanje v Prago. Na vse načine skušajo očrtni avstrijski patrijotizem naroda češkega. Njih časopisi so si izmislili, da se je na cesarjev rojstveni dan v praški razstavi s petjem ruskih pesmi demonstrovalo proti Avstriji. Namestnik češki je sedaj na Dunaju, bode že pojasnil višjim krogom, da je vse to izmišljeno in cesarjevo potovanje v Prago potem ne bode izostalo. Kakor se sedaj govori, pride cesar v Prago dne 26. septembra.

Deželni zbori bodo letos nekda zborovali še pred državnim zborom. Snidejo se baje v sredi septembra. Zbornica poslancev snide se dne 10. oktobra, delegacije pa v začetku novembra. Definitivno pa obroki še neso določeni, določil jih bode še le ministerski svet, ki bode v kratkem pod predstvom cesarjem.

Vojni budget. Ko se je žito podražilo, moral se bode povečati tudi redni vojni budget. Poleg tega je pa še več izrednih potrebščin. Za povečanje mornarice in nove torpede zahteva se 36 milijonov, ki se bodo pa menda razdelili na deset let. Tudi za črno vojsko in za preustrojenje kadrov bo treba denarja. Zaradi tega ni verjetno, da bi državni proračun za drugo leto še kazal kak prebitok. Ne bode treba torej levici ubijati si glave, kako bi se ta prebitok porabil, kakor si jo je letos. Vsi bomo morali biti veseli, če le ne bo primanjkljaja.

Češka sprava. Ker so pri novi razdelitvi okrajev na Češkem sklenili več čeških občin pustiti pri nemških okrajih, izločiti pa vse nemške občine iz čeških okrajov, je to vzbudilo mej češkim prebi-

valstvom veliko nevoljo. Dotične komisije so tako sestavljene, da v njih odločujejo Nemci, in zatorej odločujejo Nemcem v prid. Dunajski „Vaterland“, videč, da bi novo razdeljenje okrajev še le bolj razdražilo duhove, svetuje v nekem dopisu iz Prage, da bi se z razdelitvijo okrajev ne prenačili in sploh preveč ne razkosavali, kar je zgodovinsko združeno. Sodi se, da dotični dopis prihaja iz čeških plemeni-taških krogov, in „Narodni Listy“ iz tega sklepajo, da je mladočeška politika pripravila že konservativne veleposestnike do spoznanja, da je sprava škodljiva narodu češkemu in da bi privedla do razdelitve češke kraljevine.

Proslavljenje Košutove. Tudi letos so na Ogerskem slavili Košutov god. Vsi budimpeštanski listi prinašajo obširna poročila o raznih slavnostih. Organ skrajne levice in organ zmerne opozicije sta pa prinesla slavnostne člauke. Kaj da piše prvi list, to nema posebnega pomena, pač pa to, kaj piše drugi list. Zmerna opozicija je resna stranka, s katero bode še treba računati kdaj pri sestavi ministertva. Temu listu se zdi, da se Košut premalo proslavlja. S Košutovim imenom je združena velika ideja narodne neodvisnosti. Le na to bi se moralo gledati, da bi se Košutovemu proslavljanju odvzel osobni, pa dal bolj stvarni značaj. Proslavljale naj bi se ideje njegove. Iz pisave tega lista vidimo, kako mišljenje vlada na Ogerskem. Košutove ideje neso prijazne naši državi in za te ideje navdušujejo se resni ogerski politični krogi. Je li pravo, da se tako gleda na Madjare, ko vendar tako odločno kažejo sovraštvo do skupne države?

Vnanje države.

Avstrija in Srbija. V Belemgradu izhajajoči neodvisni „Dnevni List“ pravi, da si Avstrija lahko pridobi zaupanje Srbije. Popusti naj prisvojevalno politiko na Balkanu in podpira Srbijo. Na ta način bode pridobila veliko trgovišče za svoje izdelke. Srbija bode popolnoma odvisna od Avstrije v narodnogospodarskem oziru, če tudi bode politično samostojna. Čim več Srbi pridobé na Balkanu, tem več dobička bode imela Avstrija. Vsega balkanskega polotoka si Avstrija itak ne more pridobiti. Jeden del bi hotela imeti Rusija. Avstrija bi dobila le silno tekmovalko, ko bi poskušala še dalje razširiti se po Balkanu. Jedino sredstvo, da Avstrija ohrani narodnogospodarski in politični vpliv na Balkanu in se izogne ruskemu sosedstvu, je velika Srbija. Na Bolgarijo se ni zanašati, kdo vé, če v kratkem ondu ne prevlada ruski vpliv. Če Avstrija nastopi to pot, bode kmalu zapovedovala srednji Evropi in bode to, kar je bila pred 1866. letom, ker je ne bode ovrhala balkanska politika. Temu mnenju srbskega lista mi seveda ne moremo povsem pritrđiti.

Potovanje italijanskega kralja. Sedaj se časopisi največ bavijo s shodi raznih vladarjev. Ugiblje se, kam potuje ta ali oni. Tako se govori, da italijanski kralj kmalu potuje v Anglijo in bode mimogredé tudi obiskal Francijo, v dokaz, da Italija ni nasprotna Francozom.

Italijanski anarhistični list. Več italijanskih anarhistov v Švici je jelo izdajati svoj list in ga razpošiljati v Italijo. Prvi dve številki sta imeli naslov: „Il pensire e la dinamite“ (Misel in dinamit). Géslo mu je: „Il pensiere per sollevare i deboli, la dinamite per abbattere i potenti“ (Misel, da se slabi povzdignejo; dinamit, da se mogočnejši pobijejo). Ker sta prvi dve številki bili zaplenjeni na italijanski meji, so listu premenili ime. Sedaj se list imenuje: „Il croce di Savoja“ (Savojski križ). Pisava tega lista je primerna njegovemu géslo.

Izvirni dopisi.

Iz Solnograda, 20. avgusta. [Konec.] To bode v posebno podporo bodoči univerzi, — nadaljuje dr. Fuchs, — ako se bo ustanovila slovenska stolica. Posebno lepo se je izrazil o slovenski duhovščini, katera je lahko vzgled drugim v poštvovalnosti za katoliško prepričanje.

Odgovoril mu je na to bogoslovec, ki je zastopal pri tem zboru slovenski narod. Povedal je, da se sicer v nemških listih predbaciva Slovencem, da so proti Nemcem nestrpni in da so proti veliki manjšini Nemcev na Slovenskem krivični. Toda s katerimi Nemci se Slovenci ne morejo in ne bodo nikdar sprijaznili? To so liberalni Nemci, ki so že toliko hudega na Slovenskem učinili, ki segajo v družinsko svetišče ter slovenskim starišem odtujujejo slovensko dečo.

V gorečem govoru je naslikal krivičnost in hudobnost nemškega društva „Südmark“, ki se ne zменеč za najbolj splošna pravila pravičnosti trudi ukrasti Slovencem najlepše — lepo slovensko domovino. Apeloval je na pravicoljubje konservativnih Nemcev, kateri tako delovanje morajo gotovo zaničevati iz celega srca. (Klici: Gotovo, iz vsega srca!)

Govoril je nadalje, da so Slovenci nesebični zadosti, da bodo podjetje, ki je take velevažnosti, in ki bo celi avstrijski bodočnosti dalo drug, katoliški značaj, podpirali, kolikor jim bodo dopuščale njih skromne moči. Naslanjajoč se na besede državnega poslanca dr. pl. Fuchsa o vrlosti slovenske duhovščine je povedal, da se je peljal baš na potu v Solnograd v vozu v družbi več slovenskih duhovnikov. Neki blagi svečenik je pri tej priložnosti rekel, da je pripravljen, če se jih še deset drugih oglasi, da se zdrži vina skozi celo leto in dati pr hranjeno svoto za katoliško univerzo. Tako imenitno in velevažno delo se mu zdi zgradba katoliškega vseučilišča na Avstrijskem.

Po končanem govoru ni bilo konca „slava“-klicev in odobravanja. Katoliška vera jedina more zjediniti vse narode in vsakemu narodu pustiti njegove pravice in posebnosti.

Popoldne je govoril mil. škof dr. Katschthaler. Pokazal je, kako se razširja kuga moderne vednosti iz vseučiliških stolic med ubogo ljudstvo, kako zvito in prekanjeno znajo popularizirati strupene nauke pseudo-filozofov in jih spravljati med uboge težake. V dnu srca so segale besede, ko je naslikal gorjé in revščino delavcev, katerim so brezverni nauki vzeli zadovoljnost in pozemeljsko srečo, a ukradli so jim tudi večno srečo — nebesa. In to je vse izrodek slabih, židovskih univerz. Kaka sreča tedaj za narode, če bodo stopili namesto brezvernih učiteljev, sodnikov, zdravnikov itd., verni, katoliško zavedni možje med ljudstvo. Splošna navdušenost je sledila tem lepim besedam.

Govoril je še poslanec dr. Ebenhoch, ki je posebno poudarjal potrebo katoliške posvetne inteligence. Ti bi morali biti pionirji v vseh bojih zoper

premišljeno, z brezkraino natančnostjo, kakor vsi strežaji angleških gostiln, opravljal je svoj posel. Tiho, po prstih stopaje, je odšel, ter se še dva-ali trikrat povrnil, predno je znosil vse potrebno.

„Tu potrebujejo celo uro, predno pride čašica čaja na mizo,“ vsklikne nepotrpežljivo Jan; „čas je denar!“

„Priatelj, spomni se, da si sedaj Anglež!“ opomina Irvinghton.

„In ko bi bil tudi vse življenje, ne vem, zakaj bi ne smel nepotrpežljiv biti!“

„Zato, ker Angležu ni dovoljeno, da bi mu se pri obedih mudilo,“ odgovori doktor.

Slednjič prinese strežaj čaja in tiho odide.

Irvinghton se sede tako, da je s hrbtom obrnjen proti durim; zapazil je, da je njemu nasproti ogledalo; navlašč spusti prtič na tla. — Firebrand se skloni, da bi ga pobral, ravno tako stori doktor ter mu pošepeta na uho: „Niti jedne besede — opazujejo nas!“

Potem začne govoriti in popraševati o novi tovarni Firebrandovi. Peter je bil preumen, da bi ne vedel vzroka takemu pogovoru; tiho je vzdihnil.

Po večerji pozvoni doktor. Ne da bi se bili slišali koraki, vstopil je isti strežaj, kakor prej.

„Prinesite mi časopisov in smodk!“ veli učenjak.

„All right!“ odgovori strežaj.

„Dovolita mi, gospóda, da vaju zapustim,“ dé Irvinghton glasno. „Nekoga moram obiskati, v dve do tri četrtih ure bom se vrnil!“

Po čudnem slučaju bili so vsi časniki napred-njaške stranke.

„Na svidenje!“ pravi doktor in gre za strežajem vén. V sredi hodnika hoče se mu ta odmakniti, da bi ga pustil naprej, a doktor ga prime za roko in pravi: „Gospod, z vami imam nekaj govoriti!“

„Sluga udani,“ odgovori strežaj ves začuden.

„Ali imate sobo, kjer bi bila sama?“ vpraša doktor.

„Tu je ‘jedna!’ dé skoro s strahom točaj. — Doktor prižgé svečo in se usede. Strežaj stoji poleg njega in ne vé, kaj bi to pomenilo.

„Usedite se, gospod Bob!“ povabi ga doktor.

„Oprostite, gospod, jaz se ne pišem Bob!“ dé strahoma točaj.

„Dragi moj, ne delajte se pred menoj prebrisanca! Vi ste Bob Harding, sedaj kot zasledovalec v službi škofa Pinnacle-a, ki vam je poslal znamenja ravno tega-le Petra, ki je z menoj večerjal, vi ste bili na kolodvoru, spremili ste nas in odnesli naše potne torbe.“ —

Mladi mož hoče odgovoriti, a doktor nadaljuje: „Svoje črne lase in brado ste odstranili in ste prav čeden strežaj v hotelu ‚Imperial‘; a priznati moram, da ste zeló spreten v preoblačenju.“

„V istini, gospod, ne umem vas —“

„Potem ste pred durmi poslušali in gledali skozi ključavnico, da bi v zrealu zadaj opazovali osebo, ki je bila s hrbtom proti vam obrnjena. Samo morali bi — to vam bođi v pouk — ko sem bil pozvonil, oditi na drug konec hodnika in z glasnimi koraki nam naznaniti, da ste prišli od zdolaj. A to so le opazke za vas —“

„Gospod, zagotavljam vas —“

„Dobro, dobro, ne trudite se! Bili ste tudi v Londonu, kaj ne?“

„Samo enkrat, gospod!“

„Ali poznate gospoda Simona?“

„Kateréga Simona?“

„Zasledovalca!“

„Slišal sem o njem, ker pa z redarstveniki nimam opravil —“

„O gotovo; no, ako vam je ljubo, da se seznanite ž njim, predstavim vam ga!“

„Njega meni predstaviti!“

„Da, gospod Bob — jaz sem Simon!“

„Vi — zasledovalec?!“

„In ne čisto brez zaslužene slave, dragi moj! Ako hočete dokazov, tu so, čitajte glasno!“

Anglež bere počasi, da bi se mej tem pomišljal: „Po gospodu Irvinghtonu pošiljam vam sliko moža, o katerem veste. Popolno zaupanje. Lord Pinnacle.“

nasprotne sile. Posebno so morale ganiti vsakega besede, s katerimi je poudarjal potrebo molitve v tem silnem boju. Naše moči so zares skromne, toda Bog more vse. Tudi njegovemu govoru je sledilo živahno odobravanje.

Slednjič je še izpregovoril neki bogoslovec s Češkega, ki je narisal slabe razmere na Češkem.

Zbor se je končal s tem, da so odposlanci posameznih semenišč izvolili za središče celega društva semenišče v Lincu. Vsako drugo leto se izvoli predsedništvo v drugem mestu.

Zvečer 18. avgusta so se zopet zbrali vsi bogoslovci v družbi v samostanskem hramu. Kako smo se vsi razveselili, ko se vrata odpró in v našo sredo stopi premil. knez in nadškof solnograški v spremstvu mil. škofa dr. Katschthalerja.

O, ko bi videli to ljubeznjivost in otroško veselje, s katerim je ta visoki dostojanstvenik vsakega posameznika nagovoril in vsakemu roko podajal. Vsedel se je potem med nas k mizi, kakor vsak drug, in se je v največji priprostosti udeležil nedolžnih dovtipov, tako, da se je zgubila vsa preplazenost in veselje in navdušenost je navdajalo vse.

Prosili smo visokega gospoda, naj tudi on nekaj besedij izpregovori, in prav rad je ustregel splošni želji. Povedal je, da je v naših rokah vsa bodočnost, ker bomo mi stopili med ljudstvo, katero je večinoma še dobro. Govoril je res tako ljubeznjivo, da je ganil srca vseh.

Ob 10. uri zvečer je zapustil veselo družbo in spremljali so visokega gospoda navdušeni „slava“-klici.

Za sklep bratovske zaveze smo vsi bogoslovci dné 19. avgusta napravili izlet na Königssee na Bavarskem. Kratke ure našega medsebojnega bivanja so nas pobratile tako, da ni bilo nobenega razločka med Čehom, Slovencem, Nemcem in Italijanom. Vsi smo bili jedno srce, jedna duša. Ura ločitve nam je bila tedaj zares prav britka. O, da bi, kakor nas, tudi vse avstrijske narode bratovsko združila „charitas christiana“ — krščanska ljubezen! R.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Gospod zbornični svetnik Franc O m e r s a poroča, da je graška zbornica prosila, da bi zbornica njeno peticijo za hitro izvedbo reforme krošnjarskega zakona priporočala pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu. Ta peticija se je predložila zato, ker se vedno bolj širi krošnjarstvo ter dela veliko konkurenco stalni trgovini, vsled česar je tudi mnogo pritožb. Želja, da se kmalu izvede reforma krošnjarskega zakona, je toliko bolj opravičena, ker se je nadejati, da bo času primerna preosnova tega zakona pomagala zoper sedaj razširjeno krošnjarstvo.

Zaradi teh okolnosti predlaga odsek: Častita zbornica naj priporoča peticijo graške zbornice. — Predlog je bil sprejet.

Gospod zbornični svetnik Karol L u e k m a n n poroča, da je trgovska in obrtniška zbornica v Hebu

„Vi se imenujete Irvinghton?“

„Za nekaj časa, dá, kakor vi niste zdaj Bob Harding. V najinih vlogah so imena le vrhnjaki, slečemo jih in obesimo v omaro. Ali mi verujete zdaj?“

„Že po vaših opazkah, ki ste jih o meni povedali, spoznal sem vas mojstra nas vseh. Ponosen sem, da smem biti v vaši službi!“

„Vrlo dobro, gospod. Ker pa nimam navade, ves lov prepustiti svojim bratom, povem vam le, da se bo vršilo nočoj tajno zborovanje. Jaz imam še eno pot, čuvajte vi Petra. Mož poleg njega je le moj pomagač, ki ga spravlja v pogovor, da se bo izdal. Torej: dober večer! Jaz sem za vas le ‚Irvinghton‘ — popoln tujec!“

„In slika?“

„Saj je zdaj ne potrebujete; pokazal jo bodem vojakom, da ga bodo poznali; potem jim ne more uiti!“

„Prav, prav! Čakal bodem, da se vrnete; samo bojim se, da mi zarotnik uide.“

„Saj še ničesa ne slutim! Peljal ga bodem sam k zborovanju zarotnikov; v zadnjem trenutku se bodem od njega poslovil in mu bova potem od dalje sledila.“

„Dobro!“

(Dalje sledi.)

sklenila prositi visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo, da bi začelo v interesu prometa med Avstrijo-Ogersko in južno Ameriko obravnave zaradi trgovinske in carinske pogodbe z Brazilijo in potezati se za enake olajšave avstrijskemu izvoznemu blagu, kakeršne so bile dovoljene Združenim državam.

Prošnja je utemeljena z naslednjimi razlogi: Uporaba „monroe“-doktrine na gospodarstvo v trgovski pogodbi med Združenimi državami severoameriškimi in Brazilijo in ž njo uniji podeljene olajšave lahko znatno zmanjšajo prodajo mnogih naših izdelkov pa tudi posameznih pridelkov v Brazilijo, če ne celó ustavijo. Tako je največ pridelkov pri uvozu iz Združenih držav v Brazilijo popolnoma carine prostih, n. pr. hmelj, moka, rokodelsko orodje, stroji za manufakturno in industrijo, gradivo za železnice. Za 25% je carina znižana tudi bombažnim, železnim in jeklenim izdelkom (če niso popolnoma carine prosti), usnju in usnjenim izdelkom, lesenim izdelkom, hišnim opravam, vozovom, gumovim izdelkom. Združene države pa so oprostile carine zlasti sladkor, kavo in kože.

Kolikega pomena so te znižane carine, razvidno je n. pr. iz tega, da je od kilo bombažne tkanine plačati carine 11 glđ. v zlatu (5000 reis). 25% znižanje znaša torej 2.75 glđ. v zlatu od kg. Ako je bombažen izdelek po ceni, zadostuje ta razloček, ki je na dobro severoameriškemu delu, da onemogoči uvoz avstrijskih izdelkov.

Isto velja v razločku 1 glđ. 10 kr. pri carini 2000 reiso v kg. za bombažne ogrinjaje, odeje itd.

Ker pa imajo od sklenene pogodbe največ dobička Združene države, ni misliti, da ne bi Brazilijanci navzlic vseameričanski navdušenosti spoznali prave gospodarske koristi. Razven tega so se tamšnjim ljudem naši okusnejši izdelki priljubili ter jih ne bodo lahko pogrešali. Zatorej kaže, da poskusi avstrijsko-ogerska država s trgovinsko pogodbo z Brazilijo doseči enake ugodnosti, kakeršne so dovoljene Združenim državam severoameriškimi. Avstrija bi lahko tudi nasprotno primerno uslužila. Znižanje carine na kavo pri uvozu preko Trsta bi se vjemalo z namero c. kr. vlade, ki bi rada temu pristanišču pomagala z diferencialnimi carinami. Brazilijanska volna, od katere Združene države pobirajo visoko uvoznino, uvaža se k nam že tako brez carine. Promet med avstrijsko-ogersko državo in južno Ameriko je velikega pomena, in je trgovinsko politično razmerje do Brazilije tem bolj imeti na umu, ker bodo Združene države pogodbe najbrže sklenile tudi z ostalimi svobodnimi državami v južni Ameriki.

Nemška vlada je na predlog trgovskih zbornic v Hamburgu in Lipskem že pozvedovala pri braziljski vladi zaradi trgovinske pogodbe, takisto angleška in francoska. Avstrijsko-ogerska država ne sme zaostati. Ker je odsek mnenja, da je ta predlog zbornice posestrine v Hebu velike koristi za avstro-ogersko trgovino in industrijo, zatorej predlaga: Častita zbornica naj prošnjo zbornice v Hebu v vlogi pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu podpira. — Predlog je bil sprejet.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. avgusta.

(Deželnozborska volitev.) V Bob. Srednji Vasi je bilo večeraj soglasno izvoljenih pet volilnih množ, ki bodo glasovali za g. Mesarja.

(Cesarski dnevi v Celji.) V dan 30. avgusta, ko se pričó slavnosti v Celji povodom cesarjevega prihoda v Celje, odrine proti Ljubljani ob 10. uri 20 minut zvečer poseben vlak, ki bo ostajal po vseh postajah, in bodo torej góstje, ki bi ne dobili prenočišča v Celji, dospeli zvečer lahko domov. Ob 10. uri 30 minut isti večer odide tak vlak proti Mariboru. Cesar se pripelje dné 30. t. m. ob 7. uri zjutraj.

Umrl je) večeraj popoldne preč. g. Al. Košir, zlatomašnik, kn. šk. konzistorijalni svetovalec in župnik v Šent-Rupertu na Dolenjskem po kratki bolezni. — Pokojni je bil porojen dné 25. marca l. 1815 v Planini pri Cirknici in v mašnika posvečen 12. avgusta l. 1838. Služboval je najprej kot subsidijarij, potem kot vikarij in kapelan pri mestni fari v Kranju skoraj 13 let. Med tem časom je bil tudi dvakrat upravitelj te izpraznjene duhovnije. Leta 1851 je dobil faro tržiško, na katero je bil vmeščen 24. aprila istega leta. V Tržiču je deloval kot župnik 17 let neutrudljivo kot že prej v Kranju. Leta 1868. pa mu je bila

podeljena fara šentrupertska, na katero je bil umeščen 2. julija-1868. V prijaznem Šentrupertu je pastiroval skozi 23 let blagonosno, spoštovan in ljubljen od duhovnih svojih sobratov, ki so ga sploh le svojega „gospoda očeta“ nazivali, ljubljen pa tudi od svojih faranov, katerim je bil goreč dušni pastir. Vzgleden duhovnik je vzbujal in oživljal verski čut in versko življenje ob vsaki priliki pri izročeni mu čredi. To vzorno delovanje so visoko cenili tudi njegovi višji pastirji, ker pokojni knezoškof Krizostom imenovali so ga leta 1880 knezoškofijskim svetovalcem; sedanji knezoškof Jakob pa so mu izkazali redko čast s tem, da so ga o njegovi zlati maši, katero je daroval leta 1888, odlikovali z naslovom knezoškofijskega konzistorijalnega svetovalca. — Upamo, da mu bo de tudi gospod Bog, za katerega se je vedno trudil, dal najlepše plačilo v nebesih.

(Volilo.) Pokojni gospod Luka Robič je volil za dijaško ustanovo 2670 glđ., za ubožni zaklad svojega rojstvenega kraja Kranjska Gora 1500 glđ.

(Lep dar.) Poroča se nam, da je pri veselici slovenskih in hrvatskih abiturijentov v Ljubljani preostalo 168 glđ. 40 kr. in jeden cekin. To svoto je dijaški odbor izročil vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda.

(Neosnovan napad.) V Zadnji številki piše „Brus“, da je g. dr. Gregorič pri zadnjem volilnem shodu v Bledu proti volilcem imenoval gosp. Pirca „hlapca kmetijske družbe“. Ta vest je popolnoma zlagana. G. dr. Gregorič nam je osebno zatrdil, da ni z nikomur besede govoril o g. Pircu in da je že poslal imenovanemu listu dotični popravek.

(Na Vrhnikih) bode slovesno odprtje „Katol. društva rokodelskih pomočnikov“ na angeljsko nedeljo, dné 30. avgusta. Spored: 1. Sprejem ljubljanskega, šent-vidskega in novomeškega „Katol. društva rokodelskih pomočnikov“ ob 9. uri dopoldne. 2. Zbirališče vseh društev v društveni sobi ob 3/4.10. uro. 3. Slovesna služba božja v farni cerkvi ob 10. uri. a) Slavnosten govor, govori č. g. dr. Marinko. b) Slovesna sv. maša, daruje č. g. Janez Gnjezda. 4. Slovesno zborovanje ob 1/2.12. uri. a) Pozdrav domačega gospoda načelnika. b) Definitivna potrditev načelnikstva in udov. c) Beseda pomočnikom. govori č. g. Janez Gnjezda. d) Sklepna beseda, govori č. g. dr. Marinko. 5. Skupen obed na restavracijskem vrtu g. Drabeka ob 1. uri popoldne. 6. Slovesne litanije v farni cerkvi ob 3. uri popoldne. 7. Ob 1/2.5. uri v društvenih prostorih: Slavnostna beseda. a) Društvena pesem (zložil V. Böhm), pojó pevec ljubljanskega društva rokodelskih pomočnikov. b) Prolog (besede g. M. Opeke), govori Ig. Stržinar z Vrhnik. c) Kolpingov grob (zložil Fr. Könen), pojó pevec ljubljanskega društva rokodelskih pomočnikov. d) Šaljiv govor, govori J. Arhar iz Šent-Vida. e) Zvezda (zložil L. Hudovernik), pojó pevec ljubljanskega društva rokodelskih pomočnikov. f) „Vsak po svoje.“ Igrokaz iz rokodelskega življenja, spisal A. Dolinar-Lučinski. Vstopnina je prepuščena radodarnosti. Dohodki so namenjeni za društveni harmonij.

(Iz litijske okolice): V nedeljo, 23. t. m., so se tudi pri nas okolu drvile hude nevihte; zjutraj od 1/2.6. ure do 2. ure popoldne je zmiraj gromelo in treskalo. Najhujša nevihta nam je pretila ob 7. uri zjutraj, huda tema je nastala, črnosivi oblaki so zakrili nebo. V štangarski, nekoliko šmartinski, kresniški in vaški župniji se je usipala debela toča, kakor kurja jajca; po polju je napravila veliko škodo, najhuje je zadet po toči „Kresniški vrh“.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce) na Dunaju je gospod državni in deželni poslanec Viljem Pfeifer podaril 50 glđ. ter postal društveni ustanovnik. Po dolgem času se je zopet spomnil rodoljub tega društva z lepo svoto. Odbor nas je naprosil, naj tem potom blagemu daritelju izrečemo iskreno zahvalo. Ustrezajoč tej želji kličemo g. Pfeiferju: „Bog mu povrni tisočero, osobito z ljubim zdravjem!“

(Zagrebska izložba.) Iz Zagreba se nam poroča: Danes, dné 26. t. m., ob 8. uri 17 minut se je pripeljal nadvojvoda Albreht. Na kolodvoru so ga sprejeli hrvatski ban, general baron Berchtolsheim, mestni načelnik dr. Amruš in mnogo odličnega občinstva. V razstavi so ga pričakovali predsednik gospodarskega društva podmaršal Gjuro grof Jelačić, predsednik eksekutivnega odbora pl. Vukotinić z odborniki, več aristokratov in cerkvenih dostojanstvenikov. Godba je zaigrala cesarsko himno. Nato

si je visoki gost ogledal vso razstavo ter se laskavo izrazil o napredku Hrvatske, o katerem boče poročati Nj. veličanstvu. — V torek zvečer je število obiskalcev naraslo na 100.000, ki so plačali vstopnine 16.363 gld. 40 kr.

(Zagrebsko izložbo) bodo obiskali tudi bratje Čehi in s tem poplačali svoj dolg bratom Hrvatom. Izletniki iz raznih končin češke domovine se bodo sestali na Dunaju in odtodi skupno odpeljali v Zagreb, kjer ostanejo tri dni. Nazaj se odpeljejo preko Reke, oziroma Trsta v Ljubljano ter se vrnejo preko Gradca in Dunaja domov.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske.) Od 16. do 22. t. m. je bilo 11 novorojencev, 1 mrtvorojenec, 17 oseb je umrlo, med temi 4 tujci, 6 oseb v zavodih. Obolelo je 10 oseb za infekcijskimi boleznimi.

(Železnični promet na progi Kranjska Gora-Rateče) se je zopet pričel, ustavljen pa je še na progah Rateče-Trbiž in Trbiž-Pontabelj.

(„Veteranski shod“ in „Veteranska zaveza“.) Povodom odkritja Radeckega spomenika na Dunaju v dan 15. oktobra priredi se občni veteranski shod iz vsega cesarstva dne 16. oktobra, na katerem se boče osnovala „Avstrijska veteranska zaveza“. Shoda se bodo udeležili tudi kranjski veteranci. Smoter tej zavezi je izobrazba členov za črnovojniško službo in podpiranje rodov in dotičnih članov v slučaju mobilizovanja.

(S Koroškega) ima praški „Čech“ z dne 24. t. m. zopet jako temeljit in obširen dopis nastopne vsebine: Občni zbor nemškega šulferajna v Celovcu. — Družba sv. Mohorja. — Šolsko društvo sv. Cirila in Metoda. O občnem zboru nemškega šolskega društva pravi celovski dopisnik: „Reči moram z zadoščenjem, da se Celovčani neso dosti brigali za ta občni zbor, da nekaterim židovskim kulturonošcem so se celo posmehovali. Občnega zbora se je pa udeležilo jako malo koroških Nemcev. Čemu neki trebajo koroški Nemci šulferaju? Saj imajo brez tega dosti nemških šol, in od Slovencev gotovo neso tlačeni!“

(Časnikarska vest.) Vredništvo lista „Correspondenzblatt für den österr. Clerus“ prevzame po umrlem reg. kanoniku Bertoldu Eggerju bajé Roman Himmelbauer.

(Za dijaško kuhinjo na Ptuj) za šolsko leto 1890/91 so še blagodušno darovali, kar se je pri letnem poročilu po pomoti izpustilo, shedeči p. n. gg.: Dr. Franjo Firbas, c. kr. notar, 2 gld., dr. M. Schmirmaul, zdravnik, 2 gld., Ivan Munda, c. kr. živinozdravnik, 1 gld., Ant. Špindler, c. kr. zemljeknjižni vodja, 3 gld., vsi v Brežicah. Ta znesek je nabral č. g. Anton Špindler v Brežicah. Vsem dobrotnikom uboge šolske mladine presrečna hvala. Bog plati!

Telegrami.

Bohinjska Bistrica, 27. avgusta. V Srednji vasi udeležba pri današnji volitvi ne navadno živahna; soglasno izvoljeni: Župnik Zarnik, Jakob Cesar, Janez Stare, Janez Odar, Janez Gašperin, ki bodo hvaležno glasovali za svojega velikega dobrotnika Mesarja.

Jesenice, 27. avgusta. Vsi štirje volilni možje za g. Mesarja.

Jesenice, 27. avgusta. Pri volitvi danes zmagala Mesarjeva stranka. Živeli odločni volilei!

Zagreb, 27. avgusta. Včeraj slovesno odkrit spomenik pesnika Andrije Kačića. Ban je govoril slavnostni govor.

Praga, 26. avgusta. Cesar ne pride na izložbo dne 23., ampak dne 26. septembra ob 7. uri zjutraj. Na kolodvoru bode slovesen sprejem. Cesar sprejme dopoldne izložbeni odbor, popoldne obiše razstavo. Sprejema se bodo udeležili tudi nemški člani deželnega odbora. V vsem mestu je nepopisno veselje.

Praga, 27. avgusta. „Politik“, „Hlas Naroda“, „Prager Tagblatt“ in „Bohemia“ proslavljajo približujoči se prihod cesarjev na Češko napovedujoč navdušen sprejem od obeh narodov. Kakor piše „Prager Tagblatt“, obiše cesar poleg Prage nekatere nemške kraje dežele.

Pariz, 26. avgusta. Na otoku Martinique je vihar razrušil tovarne, ceste, mostove in parnike. Mrtvih je do 500 oseb, škode do 50 milijonov.

Pariz, 27. avgusta. „Journal des Débats“ se poroča iz Kodanja, da je za gotovo sklenjeno, da carica potuje v Francijo, in

Tujci.

25. avgusta.

Pri **Maliču**: Johnseher, Pichler, Lohner, Morawetz, Guttenberg, Oberbauer, Aal, Rottenberg, trgovci; Kien, potovalec, z Dunaja. — Grosehl, zasebnik, dr. Krek, profesor, iz Gradca. — Dienwiebel, trgovec, iz Draždan. — Taddel, dež. sod. svetnik, iz Berolina. — Wilhelm iz Pulja. — Schulz, potovalec, iz Dolenjeavstrijskega. Laurič z Rakeka. — Moosburger iz Milana. — Feigl, trgovec, iz Hamburga.

Pri **Stonu**: Schmidt, trgovec; Tobis, trgovčeva soproga, s hčerami; Rzatete, zasebnik, in Bleiweis, z Dunaja. — Samuel, in Redini, župnik, z Reke. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Bassi, Bradamante, Vernier, iz Pulja. — Joachim, trgovec, iz Hamburga. — Havas, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Kokelj, vikarij, iz Trnovega. — Zvonček, učitelj, iz Jičina. — Edlman iz Celovca.

Pri **avstrijskem caru**: Gutnik z Dunaja. — Kallisch, brivec, iz Celovca. — Pirjevec, uradukova soproga, iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Krišche in Bartlmä iz Kočevja. — Lesjak s Krškega. — Lapajne s soprogo iz Trsta. — Monisch iz Požuna. — Graischer z rod. bino iz Lienca. — Roie, župnik, iz Brezovec. — Kociančič s soprogo iz Noš.

Pri **Južnem kolodvoru**: Daviste, uradnik, iz Benetk. — Parovbek iz Linea. Koren, ravnatelj; Tanenberg, inženir, s hčerami, z Dunaja.

sicer verjetno še pred koncem oktobra. Carica pride najbrž na ladiji v Cherbourg.

London, 26. avgusta. „Times“ poročajo, da bode oddelek angleškega brodograjskega v oktobru vrnil francoskemu obisku v Cherbourg. Kralj Humbert pa pride prihodnjo pomlad z italijanskim brodograjskem v Portsmouth.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—170)

Umrli so:

V bolnišnici:

23. avgusta. Mihael Jelovčan, gostač, 70 let, vsled raka.
24. avgusta. Ivan Lovšin, pisar, 23 let, otitis media.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra + mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		740.0	13.0	brezv.	megla	
26. 2. u. pop.		739.1	22.6	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.		740.0	16.2			

Srednja temperatura 16.9°, za 0.9° pod normalom.

„Anker“

zavarovalna družba za življenje, v zagotovitev rent in za zavarovanje proti neugodam na Dunaju.

Ustanovljena leta 1857.

Jamstveni zaklad av. velj. gld. 41,389.671.—
Stanje zavarščin z dnem 1. julija 1891 „ 204,921.639.41
Izplačila do 1. julija 1891 „ 82,734.828.11

Družba vsprejema:

Zavarovanja za življenje v vseh možgih kombinacijah.
Zavarovanja glavnice do določene starosti.
Zavarovanja za osiguranje rente.
Zavarovanja proti neugodam.
Zavarovanja na dobitev dote pri otrocih.

Zavaruje v slučaju vojne brez posebne odškodnine, izimši aktivnemu vojništvu podrejene osebe.
Dobitni delež osiguran pri vseh kombinacijah vkljub nizki zavarščini.

Glavni zastop za Kranjsko

pri

J. J. NAGLAS-u
v Ljubljani. (8—6)

Dunajska borza.

Dne 27. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	90 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	90 „ 35 „
Zlata renta 4%, davka prosta	111 „ 40 „
Papirna renta 5%, davka prosta	102 „ 05 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1012 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	272 „ — „
London, 10 funtov strl.	117 „ 65 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 36 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 62 „
Nemških mark 100	57 „ 85 „

Dne 26. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	102 gld. 95 kr.
Ogerska papirna renta 5%	109 „ 05 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 „ — „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	190 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	60 „ 75 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 75 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ 80 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	59 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2890	„ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 19 1/2 „
Laških lir 100	46 „ 95 „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Kreditne promese

à 4 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček

goldinarjev 150.000 avstr. velj.

Žrebanje je že dne 1. septembra!